

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/58/2017
Identifikačné číslo spisu: 2114011117
Dátum vydania rozhodnutia: 14.11.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:2114011117.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Viliama Dohňanského, na neverejnom zasadnutí konanom 14. novembra 2018 v Bratislave, v trestnej veci obvineného N. Y., pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 24. januára 2017, sp. zn. 3To/27/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného N. Y. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Trnava rozsudkom z 19. januára 2016, sp. zn. 2T/67/2014 (ďalej len ako „okresný súd“ alebo „prvostupňový súd“), uznal obvineného za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom mieste a čase v mesiaci október 2011 počas telefonického rozhovoru vylákal od Ing. I. W. pôžičku finančných prostriedkov vo výške 8 000 €, a to pod zámienkou použitia týchto finančných prostriedkov na kúpu bližšie nestotožneného motorového vozidla, ktoré jej prisľúbil vrátiť do dvoch týždňov od zapožičania, následne tieto peniaze I. W. osobne dňa 17. októbra 2011 vybrala zo svojho účtu v Slovenskej sporiteľni, a.s., Trnava, a to konkrétne 5 ks bankoviek v nominálnej hodnote 500 €, 1 ks bankovky v nominálnej hodnote 200 €, 53 ks bankoviek v nominálnej hodnote 100 € a uvedené bankovky potom vložila dňa 17. októbra 2011 v Trnave v pobočke Tatra banky, a.s., na ním oznámený bankový účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, takto poskytnuté peňažné prostriedky obvinený na deklarovaný účel nepoužil, na výzvu na vrátenie peňažných prostriedkov nereagoval, ale tieto si ponechal a použil pre vlastnú potrebu, čím spôsobil poškodenú I. W., nar. XX. I. XXXX, trvale bytom V. X. XX, U., škodu vo výške 8 000 €.

Obvinenému bol za to okresným súdom uložený podľa § 221 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, výkon ktorého súd podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmienčne odložil s určením skúšobnej doby v trvaní 18 mesiacov podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. Tento súd zároveň podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodenú s jej s nárokom na náhradu škody odkázal na

občianske súdne konanie.

Krajský súd v Trnave rozsudkom z 24. januára 2017, sp. zn. 3To/27/2016 (ďalej len ako „krajský súd“ alebo „odvolací súd“), na podklade odvolania obvineného a poškodenej, podľa § 321 ods. 1 písm. f/, ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade škody a podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obvinenému uložil povinnosť nahradiť poškodenej škodu vo výške 8 000 €. Druhostupňový súd týmto rozsudkom zároveň podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie obvineného.

Obvinený, zastúpený zvoleným obhajcom, následne podal vo veci dovolanie, ktoré bolo okresnému súdu doručené dňa 24. mája 2017.

Uplatňujúc dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., obvinený uviedol, že k porušeniu jeho práva na obhajobu v tejto veci došlo tým, že mu doposiaľ nebolo doručené písomné vyhotovenie rozsudku odvolacieho súdu. Namiesto toho disponuje len zápisnicou o verejnom zasadnutí, na ktorom odvolací súd zamietol jeho odvolanie a zároveň zrušil výrok o náhrade škody, ktorý nahradil vlastným výrokom. Týmto postupom bola podľa slov obvineného znemožnená realizácia jeho práva na podanie ústavnej sťažnosti v zákonnej dvojmesačnej lehote.

Obsahový rámec dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je podľa názoru obvineného v predmetnej veci daný tým, že v priebehu celého konania uvádzal pravdu o svojom vzťahu s poškodenou, s ktorou sa prvýkrát stretol niekedy v mesiaci október 2011 (podľa zistenia súdu zo 14. na 15. októbra 2011) v hoteli S., kde si spolu dali kávu a strávili spolu noc. Vtedy ju mal obvinený požiadať, aby poslala na účet jeho syna 8 000 €, ktoré mal pri sebe, za účelom kúpy motorového vozidla, ktoré však nekúpil a nakoľko mal naplánovanú cestu do Českej republiky, požiadal ju o uvedenú službu. Poškodenej dal číslo predmetného účtu a tiež sumu 8 000 €. Podanie trestného oznámenia poškodenou si obvinený vysvetľuje tým, že sa s poškodenou odmietol stretnúť, napriek jej opakovaným výzvam. Obvinený v tejto súvislosti zároveň namietol neúplnosť prepisu výpovede poškodenej v odôvodnení rozsudku okresného súdu. Obvinený považuje výpoveď poškodenej za nedôveryhodnú, resp. nezodpovedajúcu skutočnosti.

Obvinený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len ako „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) navrhol, aby vyslovil, že rozsudkom okresného súdu a tiež krajského súdu (uvádza zápisnicu o verejnom zasadnutí na krajskom súde) bol porušený zákon v § 2 ods. 1, ods. 10 Tr. por., § 2 ods. 15 Tr. por. v spojení s § 237 a nasl. Tr. por. a § 278 ods. 1 Tr. por. s poukazom na § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por. Aby zrušil rozsudok okresného súdu a rozsudok krajského súdu (uvádza zápisnicu z verejného zasadnutia na krajskom súde), aby zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a aby podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila prokurátorka okresnej prokuratúry Trnava podaním z 25. augusta 2017, v ktorom uviedla, že toto dovolanie smeruje proti zápisnici o verejnom zasadnutí, t. j. proti postupu súdu a nie proti niektorému z taxatívne uvedených rozhodnutí v zmysle § 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. Navyše odvolací súd v tejto veci vyhotovil písomné znenie rozsudku, ktoré bolo okresnému súdu doručené dňa 10. marca 2017.

Prokurátorka okresnej prokuratúry vo veci nevzhladla naplnenie ani dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., nakoľko podľa jej názoru námietky obvineného v tomto smere majú výlučne skutkový charakter.

V zmysle tejto argumentácie prokurátorka okresnej prokuratúry najvyššiemu súdu navrhla odmietnuť dovolanie obvineného ako nedôvodné podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Najvyšší súd ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) spis a dovolanie obvineného predbežne preskúmal v zmysle § 378 Tr. por. a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2, § 372 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), podala ho oprávnená osoba (§ 369 ods. 2 písm. b/, § 373 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), bolo podané

včas a na príslušnom mieste (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), dovolanie má náležitosti predpokladané zákonom (§ 374 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. por.). Súčasne však dovolací súd zistil, že je dôvod na odmietnutie dovolania z dôvodu uvedeného v § 382 písm. c/ Tr. por.

Pred analýzou predmetného dovolania, žiada sa uviesť, že dovolací súd je podľa § 385 ods. 1 Tr. por. viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené. Táto požiadavka sa v zmysle rozhodovacej praxe najvyššieho súdu týka vymedzenia chýb, resp. vecných výhrad napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo a nie ich formálno-právneho podradeniu pod niektorý z dovolacích dôvodov uvedených v § 371 Tr. por. (R 120/2012).

Najvyšší súd zároveň úvodom konštatuje, že obvinený predmetným dovolaním formálne napáda zápisnicu o verejnom zasadnutí konanom na krajskom súde dňa 24. januára 2017, t. j. na ktorom krajský súd vyhlásil sporný rozsudok. Z kontextu tohto dovolania je však zjavné (najmä však zo strany č. 2 dovolania), že obvinený dovolaním napáda rozsudok krajského súdu (vrátane konania, ktoré mu predchádzalo).

Uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. vo veci preukázaný nebol. Totiž zo zápisnice o verejnom zasadnutí z 24. januára 2017 zreteľne vyplýva, že krajský súd na ňom vyhlásil rozsudok, ktorým zamietol odvolanie obvineného a zároveň zrušil rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade škody, ktorý nahradil vlastným.

Z obsahu spisu mal najvyšší súd za nepochybné i to, že vo veci bolo vyhotovené aj písomné znenie rozsudku odvolacieho súdu, o čom svedčí odtlačok podacej pečiatky okresného súdu na rozsudku krajského súdu datovaný na deň 10. marca 2017.

Dovolací súd ďalej konštatuje, že okresný súd pochybil, keď k doručovaniu rozsudku odvolacieho súdu pristúpil až v auguste 2017, teda po viac ako piatich mesiacoch. Týmto pochybením však nedošlo k porušeniu práva obvineného na obhajobu zásadným spôsobom, a teda ani k naplneniu obsahového rámca dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a zároveň nepredstavuje žiaden z ostatných dôvodov uvedených v tomto ustanovení.

Správne uvádza obvinený, že právo na obhajobu možno vo všeobecnosti v súlade s ustanovením § 33 a § 44 Tr. por. definovať ako súbor procesných práv, prostredníctvom ktorých obvinený môže realizovať ochranu svojich práv a právom chránených záujmov v štádiu trestného konania, od ktorých je stíhaný ako obvinený. V tomto prípade však obvinený namieta nedoručenie rozhodnutia odvolacieho súdu, t. j. postup okresného súdu v čase, kedy trestné konanie, resp. trestné stíhanie voči jeho osobe už v zmysle § 10 ods. 15 Tr. por. neprebíhalo (bolo skončené). Do pozornosti treba dať i to, že rozoberaný dovolací dôvod z kvalitatívneho hľadiska vyžaduje zásadné porušenie práva na obhajobu, čím sa má na myslí najmä porušenie ustanovení o povinnej obhajobe.

Pre úplnosť najvyšší súd poznamenáva, že toto pochybenie mal obvinený reparovať prostredníctvom sťažnosti na postup súdu podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov a nie prostriedkami trestného práva.

S ohľadom na vyššie uvedené je tak osobitosťou posudzovaného prípadu aj to, že dovolanie obvineného nebolo podané v zákonnej lehote tak, ako to predpokladá ustanovenie § 370 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého ak sa dovolanie podáva v prospech obvineného, možno ho podať do troch rokov od doručenia rozhodnutia obvinenému; ak sa rozhodnutie doručuje obvinenému aj jeho obhajcovi alebo zákonnému zástupcovi, plyní lehota od toho doručenia, ktoré bolo vykonané najneskôr. Obvinený, prostredníctvom zvoleného obhajcu, podal v tejto veci dovolanie, ktoré bolo okresnému súdu doručené dňa 24. mája 2017, pričom v tom čase ešte nedisponoval rozhodnutím odvolacieho súdu (jeho písomným znením s odôvodnením), nakoľko toto mu bolo doručené až dňa 14. augusta 2017. V rovnaký dátum bolo rozhodnutie odvolacieho súdu doručené aj obhajcovi obvineného. V zmysle uvedeného tak obvinený podal dovolanie v čase, kedy mu neplynula zákonná lehota na podanie tohto mimoriadneho opravného

prostriedku - ešte nezačala plynúť.

Ani obvineným druhý uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nebol vo veci preukázaný.

V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že nie je predmetom skúmania dovolacieho súdu, akým spôsobom sa sudy nižšej inštancie vysporiadali s hodnotením jednotlivých dôkazov, resp. aké závery z vykonaného dokazovania vyvodili, pretože v takom prípade ide o otázky skutkového charakteru, ktoré sú v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. vylúčené z dovolacieho konania (ZSP č. 21/2010). Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa, ktorého skutkového závery môže dopĺňať, meniť, či upravovať iba odvolací súd (§ 322 ods. 3 a § 326 ods. 5 Tr. por.). Len s poukazom na nesúhlas s hodnotením dôkazov, resp. odmietnutím vykonania navrhovaných dôkazov, nemožno vyvodzovať tento dovolací dôvod, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom tohto hodnotiaceho procesu (R 47/2014).

Obvinený sa prostredníctvom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. domáha revízie skutkových zistení (skutkové zistenia súdov nahrádza vlastnými závermi), čo mu však Trestný poriadok neumožňuje. Týmto oprávnením disponuje výlučne minister spravodlivosti na podklade dovolania z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 3 Tr. por.

Najvyšší súd na záver dáva dovolateľovi do pozornosti, že v intenciách nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky z 13. novembra 2014, sp. zn. IV. ÚS 366/2012, publikovaného v Zbierke nálezů a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky pod č. 29/2014, toto rozhodnutie nepredstavuje prekážku pre podanie ďalšieho dovolania v tejto trestnej veci v zmysle § 372 ods. 2 Tr. por.

S ohľadom na vyššie uvedené preto najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.